

[Socialministeren.]

Hvis sådanne krav ikke blev opstillet, ville resultatet blive, at også de personer, der foretrak private sygeforsikringer, ville løbe en ikke uvæsentlig risiko for en dag at skulle bruge den offentlige sygeforsikrings åbne dør, og der er derfor ingen saglig grund for, at de skulle fritages for at betale prisen for denne åbne dør.

Der findes ikke i dag sygeforsikrings-selskaber, som i alle henseender kan opfylde det krav at give det samme som det, der foreslås i den offentlige sygeforsikring, og jeg kan heller ikke se, at der skulle være nogen økonomisk mulighed for, at der skulle opstå selskaber, som er i stand til at påtage sig sådanne forpligtelser og altid garantere dette. Efter mit skøn er der derfor ikke det fornødne grundlag for nogen undtagelsesbestemmelse.

Hidtil har jeg omtalt de forandringer, der foreslås i hele systemet. Herudover indeholder lovforslaget en række forslag om hele indholdet af sygeforsikringsordningen, såvel om kassernes hjælp til sygebehandling som om dagpengeordningen og fribeholdning.

I det store og hele vil jeg herom henvise til lovforslaget og dets bemærkninger, da det ikke i korthed vil være muligt at omtale alle disse enkeltheder. Men jeg vil dog trække nogle enkelte forhold frem, og i første række vil jeg hæfte mig ved den foreslåede dagpengeforsikring.

Forslaget herom er med hensyn til ydelserne ganske i overensstemmelse med sygeforsikringskommissionens forslag. I kommissionen var dog rejst spørgsmål om forskellige problemer vedrørende de langvarigt syge. Jeg har ikke ment at kunne gå ind i komplicerede forslag til forsøg på at løse de mange her foreliggende problemer, men ved lovforslaget foreslås den af kommissionen angivne varighed af dagpengene, 20 uger, forhøjet til den nugældende efter sygeforsikringslovgivningen: 26 uger.

Ordningen foreslås inddelt i to systemer, dels et system for lønarbejdere, d. v. s. alle lønmodtagere, for hvem ikke anden lovgivning eller kontrakt giver bedre rettigheder, dels et system, der står åbent for andre medlemmer af sygekasserne.

For lønarbejderne er lovforslaget en udbygning af den sygelønsordning, som i 1956

oprettedes af arbejdsmarkedets parter. Forslaget går ud på dagpenge med 21 kr. til forsørgere, 16 kr. til ikke-forsørgere, som er over 18 år, og 8 kr. til ikke-forsørgere, som er under 18 år. Disse beløb svarer for en forsørger pr. uge til det beløb, som en voksen mandlig arbejder for tiden kan opnå efter sygelønsordningen, med tillæg af det største beløb, han for tiden kan opnå fra sygekassen.

Retten til at få udbetalt disse dagpenge foreslås betinget af, at pågældende er nydende medlem i sygekasse. Adgangen til dette medlemskab vil som nævnt fremtidig være åben for enhver uanset alder eller helbred, og da kravet om medlemskab vil medføre væsentlige administrative lettelser og tillige sikre den nødvendige sygebehandling for de personer, der omfattes af den almindelige adgang til dagpenge, er kravet særdeles rimeligt.

Ordningen for lønarbejdere er trods dette at anse som en pligtig ordning for alle, idet der til dækning af udgifterne afkræves samtlige lønarbejdere og disses arbejdsgivere et bidrag pr. arbejdstime. Bidraget skal med andre ord udredes uden undersøgelse af, om pågældende arbejder er medlem af sygekasse eller ikke.

Ifølge lovforslaget forudsættes ca. $\frac{5}{6}$ af lønarbejderdagpengeordningen dækket af arbejder- og arbejdsgiverbidragene, hvis størrelse foreslås fastsat til henholdsvis $1\frac{1}{2}$ og 3 øre pr. arbejdstime. Resten af udgiften, ca. $\frac{1}{6}$, foreslås dækket af statskassen.

Jeg skal afstå fra i øvrigt at gennemgå forslaget i enkeltheder og alene bemærke, at det vil sikre adgang til dagpenge også for arbejdsløse medlemmer af statsanerkendte arbejdsløshedskasser, og at det vil udvide adgangen til dagpenge i barseltilfælde, således at der gives samme beløb som i sygdomstilfælde, og således at disse beløb udbetales til alle fødende kvinder, der omfattes af lønarbejderordningen, og altså ikke som de nuværende særlige barseldagpenge bliver betinget af, at kvinderne falder ind under arbejderbeskyttelseslovgivningens regler om barselhvile.

Udgifter til barseldagpenge foreslås afholdt af landets kommuner.

For nydende medlemmer af sygekasserne, der ikke dækkes af dagpengereglerne for